

-ร่าง-

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำ
ได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่

(๑) การประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ซึ่งแฟรนไชส์ซอร์มีภูมิลำเนาและทำสัญญานอกราชอาณาจักร
เพื่อให้สิทธิแฟรนไชส์ซี่เข้ามาประกอบธุรกิจที่ได้รับสิทธินั้นในราชอาณาจักรด้วยตนเอง

(๒) การประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“แฟรนไชส์” หมายความว่า

(๑) การประกอบธุรกิจที่บุคคลหนึ่งเรียกว่า “แฟรนไชส์ซอร์” ตกลงให้บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า
“แฟรนไชส์ซี่” ประกอบธุรกิจโดยใช้รูปแบบ ระบบ ขั้นตอนและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของตน
หรือที่ตนมีสิทธิที่จะให้ผู้อื่นใช้เพื่อประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาหรือเขตพื้นที่ที่กำหนด และการ

ประกอบธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การส่งเสริม และควบคุมตามแผนการดำเนินธุรกิจของเฟรนไชส์ซอร์ และเฟรนไชส์ซีมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่เฟรนไชส์ซอร์

(๒) การประกอบธุรกิจอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เฟรนไชส์ซอร์” หมายความว่า ผู้ให้สิทธิในการประกอบธุรกิจ

“เฟรนไชส์ซี” หมายความว่า ผู้รับสิทธิในการประกอบธุรกิจ

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรอง สิทธิบัตร และความลับทางการค้าตามกฎหมายว่าด้วยงานนั้น และให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินทางปัญญาอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบธุรกิจ” หมายความว่า การประกอบการค้า การบริการ หรือกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า ประโยชน์อย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงินด้วย

“การเปิดเผยข้อมูล” หมายความว่า การใดๆ ซึ่งเฟรนไชส์ซอร์มีหน้าที่เปิดเผยให้เฟรนไชส์ซีทราบเพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจของเฟรนไชส์ซี และให้หมายความรวมถึงการฝึกอบรม การทดลองปฏิบัติงาน และการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องและจำเป็นด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจเฟรนไชส์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการประกอบธุรกิจเฟรนไชส์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการประกอบธุรกิจเฟรนไชส์

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมาย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ หรือผู้ประกอบธุรกิจอื่นในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบเอกสาร หรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี

บัตรประจำตัวของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๑

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งได้แก่ อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมการค้าภายใน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๓) กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์จำนวนสองคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้บรรดาสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจแฟรนไชส์เสนอชื่อผู้ที่สมควรต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์วิธีการเสนอชื่อนบุคคลตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการตามมาตรา ๙ (๓) และ (๔) มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) รัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่เข้าร่วมประชุมห้าครั้งติดต่อกัน บกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๒ ในการประชุมคณะกรรมการถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายและแผนการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจพลังงานไฮโดรเจนต่อรัฐมนตรี

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

(๓) กำกับดูแลและติดตามสอดส่องพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

(๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ต่อรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากแฟรนไชส์ซี ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ซอร์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม รวมทั้งการพิจารณาอนุมัติให้สำนักงานดำเนินคดีแฟรนไชส์ซอร์ที่ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมแทนแฟรนไชส์ซี

(๖) แจ้ง โฆษณาหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ซอร์ที่ไม่ได้มาตรฐานหรือไม่มีความสัมพันธ์หรือมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายในวงการธุรกิจแฟรนไชส์

(๗) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๔ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ขึ้นในกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยให้มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

(๒) เสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์การเอกชนทั้งในและต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ ทั้งในและต่างประเทศ

(๓) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ

(๔) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์และงานอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ติดตามสอดส่องพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์เพื่อให้มีการปฏิบัติการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) รับเรื่องร้องเรียนจากแฟรนไชส์ซีที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ซอร์ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ทำการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่าง แฟรนไชส์ซอร์และแฟรนไชส์ซี และเสนอเรื่องที่สมควรดำเนินคดีแทนแฟรนไชส์ซีให้คณะกรรมการพิจารณา

(๗) ดำเนินคดีแทนแฟรนไชส์ซีตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๘) ปฏิบัติงานอื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมาย ในการดำเนินคดีแทนแฟรนไชส์ซีในศาลตาม (๗) ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๓

การประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดที่ไม่ได้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์กระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ชื่อหรือคำที่เป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศซึ่งมีความหมายหรือทำให้เข้าใจได้ว่าผู้นั้นประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ในการประกอบธุรกิจ หรือในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมายใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ เว้นแต่เป็นการใช้เพื่อขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) โฆษณาหรือชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมในการทำธุรกิจโดยแอบอ้างว่าเป็นแฟรนไชส์

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนทำการชักชวนหรือโฆษณาด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือเกินความจริงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

ในการชักชวนหรือโฆษณาให้ผู้อื่นเข้าร่วมทำธุรกิจแฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลและรายละเอียดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทน เรียกเงินมัดจำ ค่าตอบแทนหรือเงินใดๆ จากแฟรนไชส์ซี หรือบุคคลใดๆ ก่อนที่จะมีการทำสัญญาตามมาตรา ๒๓ เว้นแต่จะเป็นการเรียกค่าใช้จ่ายที่จำเป็นตามที่ได้จดทะเบียนไว้

มาตรา ๒๒ ก่อนที่จะมีการทำสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ระหว่างแฟรนไชส์ซอร์ และแฟรนไชส์ซีไม่น้อยกว่าสิบสี่วันแฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนมีหน้าที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลและรายละเอียดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้มีการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในขณะชักชวนหรือโฆษณาตามมาตรา ๒๐ วรรคสองแล้ว

มาตรา ๒๓ สัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ระหว่างแฟรนไชส์ซอร์ และแฟรนไชส์ซี จะต้องทำเป็นหนังสือและมีการระบุในเรื่องและรายละเอียดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่ทำสัญญาและวันที่สัญญามีผลใช้บังคับ
- (๒) สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของแฟรนไชส์ซอร์ที่มีต่อแฟรนไชส์ซี
- (๓) สิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของแฟรนไชส์ซีที่มีต่อแฟรนไชส์ซอร์
- (๔) ระยะเวลาและเขตพื้นที่พร้อมกับแผนที่โดยสังเขป (ในกรณีการให้สิทธิประกอบธุรกิจแฟรนไชส์มีการกำหนดระยะเวลาหรือเขตพื้นที่)
- (๕) เงินมัดจำ ค่าตอบแทนหรือเงินใดๆ ที่แฟรนไชส์ซีต้องจ่ายให้แก่แฟรนไชส์ซอร์
- (๖) การต่อสัญญา การเลิกสัญญา การโอนสิทธิ และการจ่ายคืนค่าธรรมเนียมเมื่อเลิกสัญญากรณีแฟรนไชส์ซอร์เป็นฝ่ายผิดสัญญา

มาตรา ๒๔ สัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ไม่ได้ทำเป็นหนังสือหรือไม่ได้ระบุเรื่องและรายละเอียดตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ หรือมีข้อสัญญาที่มีให้น่าบัพัญญติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้สัญญานั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มิบัพัญญติของกฎหมายอื่นกำหนดเรื่องการให้ผู้อื่นใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาต้องมีการจดทะเบียนไว้ ให้แฟรนไชส์ซอร์มีหน้าที่ที่จะต้องจดทะเบียนการให้สิทธิดังกล่าวให้ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎหมายนั้นด้วย

มาตรา ๒๖ เมื่อแฟรนไชส์ซีตกลงทำสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์กับแฟรนไชส์ซอร์แล้ว แฟรนไชส์ซอร์หรือตัวแทนมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแก่แฟรนไชส์ภายในหกสิบวัน หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วแฟรนไชส์ชอร์ไม่ดำเนินการ แฟรนไชส์ซึ่งมีสิทธิบอกเลิกสัญญาและแฟรนไชส์ชอร์จะต้องคืนเงินค่าใช้จ่าย เงินมัดจำค่าตอบแทนและเงินใดๆที่รับไว้ทั้งหมดแก่แฟรนไชส์ ซึ่งนี้ไม่ตัดสิทธิแฟรนไชส์ซึ่งจะเรียกร้องค่าเสียหายกับแฟรนไชส์ชอร์

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้แฟรนไชส์ชอร์บังคับให้แฟรนไชส์ต้องซื้อ เช่าหรือเช่าซื้ออุปกรณ์ สินค้าหรือบริการใดๆ จากแฟรนไชส์ชอร์หรือที่แฟรนไชส์ชอร์กำหนด เว้นแต่เป็นอุปกรณ์ สินค้า หรือบริการที่จำเป็นเพื่อให้การประกอบธุรกิจของแฟรนไชส์เป็นไปตามลักษณะ รูปแบบ มาตรฐานและคุณภาพตามที่แฟรนไชส์ชอร์กำหนด

มาตรา ๒๘ ในระหว่างอายุสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ หากแฟรนไชส์ชอร์โอนกิจการหรือโอนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้บุคคลอื่น ผู้รับโอนกิจการหรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาต้องผูกพันตามสัญญาที่ผู้โอนได้ทำไว้กับแฟรนไชส์ด้วย

มาตรา ๒๙ แฟรนไชส์ชอร์ต้องจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจน ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อให้แฟรนไชส์สามารถปฏิบัติตามที่แฟรนไชส์ชอร์กำหนดได้

คู่มือการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งต้องระบุเรื่องและรายละเอียดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คู่มือการปฏิบัติงานต้องจัดทำเป็นภาษาไทย และอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าอาจประกาศกำหนดให้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานในรูปแบบอื่นนอกจากจัดทำเป็นหนังสือก็ได้

มาตรา ๓๐ ในการชักชวน โฆษณาหรือเปิดเผยข้อมูล หากแฟรนไชส์ชอร์รับรองหรือยืนยันว่าแฟรนไชส์ซึ่งจะได้รับผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจที่ได้รับสิทธิไว้เป็นจำนวนที่แน่นอน เมื่อแฟรนไชส์ได้ประกอบธุรกิจแล้วปรากฏว่าไม่ได้รับผลตอบแทนตามจำนวนที่แฟรนไชส์ชอร์รับรองหรือยืนยันโดยไม่ใช้ความผิดของแฟรนไชส์ ให้แฟรนไชส์ซึ่งมีสิทธิเรียกให้แฟรนไชส์ชอร์ชดใช้เงินส่วนที่ขาดหรือบอกเลิกสัญญา ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิแฟรนไชส์ซึ่งจะเรียกค่าเสียหายจากแฟรนไชส์ชอร์

มาตรา ๓๑ ในกรณีสัญญาให้สิทธิประกอบธุรกิจแฟรนไชส์มีการกำหนดเขตพื้นที่ แฟรนไชส์ชอร์ต้องไม่ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์หรือธุรกิจที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในเขตพื้นที่ที่กำหนดในสัญญานั้น หรือกระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ชดตลอดอายุสัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้เฟรนไชน์ซีและตัวแทนเปิดเผยข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจเฟรนไชน์ที่ เฟรนไชน์ซอร์ได้ระบุห้ามเปิดเผยไว้ในสัญญา

หมวด ๔

การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจเฟรนไชน์

มาตรา ๓๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ บุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจเฟรนไชน์ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน

ในกรณีที่มีการแก้ไขรายการที่จดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหรือเลิกประกอบธุรกิจเฟรนไชน์ให้เฟรนไชน์ซอร์จดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงหรือเลิกต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวัน

การจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้ซึ่งจะยื่นจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจเฟรนไชน์จะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์กรณีเป็นบุคคลธรรมดา และกรณีที่เป็นนิติบุคคลต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย

(๒) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(๖) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจเฟรนไชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ในระยะเวลาสามปีก่อนวันยื่นขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจเฟรนไชน์

(๘) ประกอบธุรกิจที่จะนำมาเป็นเฟรนไชน์ด้วยตนเองโดยมีสาขาอย่างน้อยสองสาขาไม่น้อยกว่าสองปี และสาขามีกำไรติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองรอบปีบัญชีก่อนวันที่ยื่นขอจดทะเบียนประกอบ

ธุรกิจแฟรนไชส์ ทั้งนี้การแสดงผลฐานผลกำไรของสาขาให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนด

(๕) ผู้ยื่นขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์จะต้องเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปให้ผู้อื่นใช้ในการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ได้

(๑๐) มีคู่มือการปฏิบัติงานตามมาตรา ๒๕

(๑๑) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขอจดทะเบียน กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวในวรรคหนึ่ง และไม่เคยเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลซึ่งเคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับ หรือถูกเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนยื่นขอจดทะเบียน

มาตรา ๓๕ เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ให้นายทะเบียนพิจารณาและตรวจสอบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ความถูกต้องครบถ้วนของคำขอจดทะเบียน รายการจดทะเบียนและเอกสารประกอบ

(๒) คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

(๓) สัญญาการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์เป็นไปตามมาตรา ๒๓

(๔) การมีอยู่ของกลุ่มการปฏิบัติงานตามมาตรา ๒๕

(๕) การมีอยู่ของแผนการดำเนินธุรกิจที่แฟรนไชส์ซอร์จะใช้ในการส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจของแฟรนไชส์ซี

(๖) การประกอบธุรกิจที่จะนำมาเป็นแฟรนไชส์ของผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่นายทะเบียนได้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์

ในกรณีที่นายทะเบียนได้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นว่าไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ถูกต้องนั้นให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง เมื่อผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงแล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงภายในเวลาที่กำหนดให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

ในการรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๓๖ ในการจดทะเบียนให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ได้จดทะเบียนแล้วมีหน้าที่ต้องส่งรายงานผลการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ประจำปีตามแบบและรายละเอียดพร้อมด้วยหลักฐานที่อธิบายกิจกรรมพัฒนาธุรกิจการค้าประกาศกำหนดต่อนายทะเบียนภายในห้าเดือนนับแต่วันสิ้นปี

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้คำนวณตามปีปฏิทิน

มาตรา ๓๘ กรณีปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่า ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์รายใดซึ่งได้จดทะเบียนแล้วประกอบธุรกิจแฟรนไชส์โดยไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ หรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาที่ทำไว้กับแฟรนไชส์ซี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือมีการดำเนินการในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่แฟรนไชส์ซีหรือประชาชน เมื่อคณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครองได้พิจารณาและมีคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์นั้นต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๔๑(๔) แล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครองแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลที่เพิกถอนให้ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ถูกเพิกถอนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครองเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ของแฟรนไชส์ชอร์รายใด ให้แฟรนไชส์ซีซึ่งได้ทำสัญญากับแฟรนไชส์ชอร์รายนั้นมีสิทธิที่จะให้แฟรนไชส์ชอร์ผูกพันตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับแฟรนไชส์ซีต่อไปหรือบอกเลิกสัญญาก็ได้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ซึ่งถูกเพิกถอนการจดทะเบียนทำการชักชวน โฆษณา หรือประกอบธุรกิจแฟรนไชส์กับรายใหม่ต่อไปอีกนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน

มาตรา ๔๐ เพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ ให้นายทะเบียนหรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากนายทะเบียนมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อของผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ที่ถูกเพิกถอนจากการจดทะเบียน และข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและการลงโทษบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕
การอุทธรณ์

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์หรือคณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครองมีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ประกอบการธุรกิจแฟรนไชส์ที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนหรือหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ
ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง

มาตรา ๔๓ โทษทางปกครอง มีดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) คำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณชน
- (๓) ปรับทางปกครอง
- (๔) เพิกถอนการจดทะเบียน

มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาโทษทางปกครอง ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแต่งตั้ง มีอำนาจลงโทษทางปกครอง ตามมาตรา ๔๓

ในการสั่งลงโทษทางปกครองตามวรรคหนึ่ง ผู้มีอำนาจลงโทษจะลงโทษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ และมีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกลงโทษกระทำการหรือเว้นกระทำการ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ คำสั่ง หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ในการลงโทษปรับทางปกครอง จำนวนค่าปรับทางปกครองต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาทในแต่ละกรรม

กรณีผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่งไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำ บทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘(๑) ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๗ ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๕ วรรคท้าย หรือมาตรา ๓๗ ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ หรือมีการดำเนินการในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่แฟรนไชส์หรือประชาชนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๔๓

ส่วนที่ ๒

โทษอาญา

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สอบถาม หรือเรียกตรวจสอบ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการหรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเมื่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสอบถามหรือเรียกให้ส่งตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ (๒) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาทและปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาทและปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๕๔ แพรนไฮซ์ซอร์หรือตัวแทนใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๕๕ แพรนไฮซ์ซีหรือตัวแทนใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจแพรนไฮซ์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจแพรนไฮซ์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาทและปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการผู้แทนนิติบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นซึ่งต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมให้การกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๕๙ บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ ของหมวด ๖ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีความผิดซึ่งอธิบดีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๐ ผู้ประกอบธุรกิจแพรนไฮซ์ซึ่งประกอบธุรกิจอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้แจ้งการประกอบธุรกิจแพรนไฮซ์ต่อนายทะเบียนตาม

หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ประกอบการธุรกิจแฟรนไชส์ที่แจ้งตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ เว้นแต่จะแสดงหลักฐานได้ว่าผ่านพ้นการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ด้วยตนเองโดยมีสาขาอย่างน้อยสองสาขาไม่น้อยกว่าสองปี และสาขามีกำไรติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองรอบปีบัญชีมาแล้ว และสามารถที่จะพัฒนาธุรกิจแฟรนไชส์นั้นได้โดยไม่จำเป็นต้องมีสาขาเป็นของตนเอง อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าอาจให้การผ่อนผันไม่ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔(๘) ก็ได้

ให้นำมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้ในการตรวจสอบการแจ้งโดยอนุโลม ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้แจ้งไม่มีคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ และไม่ได้รับการผ่อนผันคุณสมบัติตามวรรคสองให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ทั้งนี้ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อผู้แจ้งได้แก้ไขแล้วให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ โดยให้ถือว่า การแจ้งเป็นการยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์ตามมาตรา ๓๑ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้แจ้งทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจแฟรนไชส์นั้น

การรับจดทะเบียนตามมาตรา นี้ให้เสียค่าธรรมเนียมเช่นเดียวกับการขอจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตร

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนประกอบธุรกิจแฟรนไชส์	๕,๐๐๐.๐๐	บาท
(๒) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการ ครั้งละ	๑,๐๐๐.๐๐	บาท